

Dálky - Brigáda

- G
1. Já zapálil jsem z cigaret svých poslední do světél dálničních,
pak stopoval tam za nadjezdem, přešlapoval v botách mrazivých,
C Hmi Ami
v pět nebo možná před šestou pak svezení mi nabíd' nákladák,
G D G
já řidiči se omlouval, že nevypadám jako ranní pták.
2. Tou náladou tak ranní, jak snad nikdy ještě předtím, padal sníh
a z přijímače palubního písni proud až k pláči veselých,
jak stokrát kniha přečtená v tom sedadle jsem připadal si já,
jak nepotřebné závaží všech lidí, které člověk potkává.
- D C G
- R: Hrou náhod, jak to bývá, hledám stále hvězdy nad sebou,
D C D
co v kapsách tulák mívá, promění za lásku ztracenou,
G C Hmi Ami
snad každou dobou denní napořád teď připadám si já
G D G
jak nepotřebné závaží všech lidí, které člověk potkává.
3. Ten vůz měl barvu havraní, a proto snad já větřil neštěstí,
a šofér jak noc nemluvný měl v temných očích tíhu starostí,
a cesta v dáli sevřená jak konečná se zdála očím mým,
já chystal se být rozumný a s díky říct: tak tady vystoupím.
4. Pak pod patou já ucítil zas nekonečný asfaltový pás
a všimal jsem si okolí, však nejvíc věcí stále skrytých v nás,
jak slunce, které zapadá, v těch končinách jsem připadal si já,
jak nepotřebné závaží všech lidí, které člověk potkává.
- G D G
- R: + jak nepotřebné závaží všech lidí, které člověk potkává ...